

4 - Cinsel Ahlak

Eski Türklerde, cinsel ahlak da çok yüksekti. Yakutlarda, eski yunanlıların Venüs’üne karþýlýk, bir dođum tanrıçasý vardı adý verilir.

4 - Cinsel Ahlak

(Ziya Gökalp - Türkçülüđün Esasları)

Eski Türklerde, cinsel ahlak da çok yüksekti. Yakutlarda, eski yunanlıların Venüs’üne karþýlýk, bir dođum tanrıçasý vardı adý verilir.

Bu tanrıça, kadýnlar dođuracađý zaman imdatlarına yetipir; onların kolayca dođurmasına yardım eder; üç gün lohusanın baþ bekledikten sonra, beraberindeki dere, tarla, ađaç, çiçek perileriyle gökyüzünün üçüncü katýndaki sarayına döner.

Bununla beraber, Azyt’ýn, hiç hoþgörü kabul etmeyen, bir þartý vardýr: Namusunu korumamýþ olan kadýnların yardımý kadar yalvarýrlarsa yalvarsýnlar, ve ne kadar deđerli kurbanlar ve hediyeler sunarlarsa sunsunlar bir türlü gelmez.

Bundan baþka, Azyt’a özgü bir yaz bayramý vardýr. Bu bayramın sabahýnda evlerin her tarafý son derece temiz ve süs hale konulur, her fert en güzel elbisesini giyer, en çok sevdiđi yemeklerine ise onları yer, herkesin yüzü mutlaka neþeli, þen ve tebessümlü olur. Bu sırada Ak Þaman, elinde sazý olduđu halde gelir (kýþ ayinlerini Kara Þaman, yaz ayinlerini Ak Þaman yürütür) genç kızla dokuz delikanlý seçerek bunları ikiþer ikiþer, el ele tutturarak asker gibi dizer. Ve kendisi sazıný çalar, onları gökyüzüne çýkaryormuş gibi, ileri dođru yürütür. Sazıný çalarken, Azyt hakkýndaki ilahileri de söyler. Bu estetik alay, güya üçüncü kat gök zaman, Azyt’ýn sarayıný koruyan yasakçýlar ellerinde gümüş kırbaçlar olduđu halde meydana çýkarlar, Alay içinde namusunu koruyanlar varsa onları geri çevirerek diđerlerini Azyt’ýn sarayına girmesine izin verirler. Ýpte namusun bu dini yaptýrýmları eski, Türklerde cinsel ahlakın yüksek olduđu ve erkekler kadýnın bu ahlakla ayný derecede sorumlu olduđunu gös-

Eski Türk kadýnları, tamamen özgür ve serbest oldukları halde, boþ iþlerle uđraþmazlardý. “Ahlak-ý Alai” kitabýnda yazýldýđına göre, Selçuklu prenseslerinden birisi, Kazvin þehrinin sahibesi idi. Her yıl, ilkbaharda, bu þehrin kenarına gelerek yabir çimenlikte otađýnı kurardı. Bir yıl, kazvinliler þehre genel bir lađým yaptýrmak üzere aralarında para toplamýplardı. Gerekli ulaþması için, biraz daha altýna ihtiyaçları vardı. Þehirliiler, bu parayı da haným sultandan istemeđe karar vererek, ileri gelenleri bir kurul Haným Sultan ‘ýn huzuruna gönderdiler. Bu kurul otađa yaklaþınca, otađın önündeki bir sandalye üzerinde oturdu. Haným Sultan’ýn bir örgü örmekte olduđunu görerek: “Bu cimri kadýnın bize para vermesine imkan yoktur” diye, geldiklerine piþman oldular. Fakat, Haným Sultan tarafýndan görüldükleri için, geri dönmeleri de mümkün deđildi.

Ýster istemez, Sultan’ýn huzuruna geldiler ve halkın teklifini sundular. Sultan, bütün masraflar kendisi tarafýndan verileceđinden, toplanan yardımları sahiplerine geri vermelerini emretti ve, hazinedarıný çađýrtarak, lađýmlar için gereken bütün paraları kurula teslim etti. Heyet içindeki bir ihtiyar, Sultan’a elindeki örgü iþinden dolayı zihinlerine gelen haksız kuþkuysöyleyince ve, Haným Sultan þu cevabý verdi: “Evet, benim el iþiyle uđraþtýđýmı gören bütün Ýranlılar þaþýyorlar. Oysa içinde bütün kadýnlar, benim gibi, sürekli el iþiyle uđraþýrlar. Biz sultanlar böyle el iþiyle uđraþmazsak, ne ile uđraþacađýz. Hava þeylerle mi? Böyle bir þey bizim soyumuza yakýpmaz. Biz saltanat iþlerinden kurtulduktan sonra, boþ kalmamak için, fakir kadýn gibi, hep el iþleriyle ve ev iþleriyle uđraþýrýz. Bu hareket, bizim soyumuz için, bir ayýp deđil, belki büyük bir þereftir.”